1864 โค้ง...ถนนสู่ Slow City

กุลฉัตร ฉัตรกุล ณ อยุธยา (kulachatrakul@gmail.com)

Chief Marketing Officer บริษัท มาร์เก็ตติ้งไดอ็อกไซด์ จำกัด

****

ครั้งหนึ่งในชีวิตที่ผมได้มีโอกาสขับรถยนต์ไปยังแม่ฮ่องสอนจากเชียงใหม่ โดยใช้เส้นทางดั้งเดิมเป็นเส้นทาง " เกียรติยศปรากฏผู้พิชิต 1,864 โค้ง " ทางสาย 108 ผ่านอำเภอแม่สะเรียง , แม่ลาน้อย , ขุนยวม , แม่ฮ่องสอน ระยะทาง 351.5 กิโลเมตร ใช้เวลาประมาณ 6-8 ชั่วโมง บอกตามตรงตอนนั้นไม่ได้นับว่ากี่โค้ง แต่พอไปถึงเขาก็ให้ไปที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่ไปแม่ฮ่องสอนในวันเสาร์ อาทิตย์ได้รับประกาศนียบัตรเพื่อเป็นเกียรติยศในการขับรถมายัง จ. แม่ฮ่องสอนซึ่งนับว่าทรหดจริงๆ

การเดินทางมาจังหวัดแม่ฮ่องสอนครั้งนี้ เพื่อปฏิบัติภาระกิจในการเป็นวิทยากรให้กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (Department of Business Development ; DBD) ให้กับผู้ประกอบการ OTOP และ SMEs ในวาระการฝึกอบรมผู้ประกอบการ โรงแรม ที่พัก รีสอร์ทและร้านอาหารภายใต้โครงการพัฒนายกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ OTOP พัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมหมู่บ้าน OTOP เพื่อการท่องเที่ยว จ.แม่ฮ่องสอนเมื่อวันพุธที่ 8 มิถุนายน 2559 เพื่อที่จะปูพื้นฐานธุรกิจและแสวงหาโอกาสจากจุดแข็งที่ชาวแม่ฮ่องสอนมีอยู่ประกอบกับให้เรียนรู้ถึงเทคโนโลยีสารสนเทศที่เข้าถึงคนทุกหมู่เหล่าได้ด้วย "Social Media" ซึ่งในโอกาสนี้ได้รับเกียรติจากทางรองผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน คุณวิรุฬ พรรณเทวี มาเป็นประธานในพิธีเปิด

จุดเด่นของจังหวัดแม่ฮ่องสอนที่พบก็คือ เสน่ห์ของตัวจังหวัดที่มีความร่มเย็น ด้วยความเชื่องช้า จึงค่อยๆคิดค่อยๆ ทำ ซึ่งดูจะสวนกระแสของชาวโลกและนโยบายประเทศชาติที่ต้องการให้ขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งภูมิภาค แต่ความเชื่องช้ากลับนำมาซึ่งสติและความรอบคอบ ทำให้รู้สึกว่าไม่ต้องดิ้นรนแสวงหาความสุข มีความพอเพียงจากเศรษฐกิจในแบบคนเมืองที่รู้จักพอที่ชาวกรุงถวิลหาซึ่งน่าอิจฉาจริงๆ พอตกเย็นก็เห็นผู้คนออกมาวิ่งออกกำลังกาย อากาศก็เยี่ยมยอด หนาวเย็นครึ่งปี ร้อนครึ่งปี มีหมอกควันจากพม่ามาบ้าง เป็นเมืองแห่งความสุขโดยแท้จริง Model Slow City ในแบบวิถีที่พอเพียง ช่างเป็นเมืองที่น่าอิจฉาโดยแท้ ทำให้เกิดความสุขได้จากการใช้ชีวิตที่ไม่จำเป็นต้องดิ้นรนหาเงินทองมากมาย

อีกประการหนึ่ง คือ วิถีชีวิตและอัธยาศัยของผู้คนที่อบอุ่นและเป็นกันเอง ด้วยความเป็นเมืองเล็กๆ ไม่ว่าใครจะไปไหนมาไหนต่างก็รู้จักมักคุ้นกันหมด เรียกว่า "ทำผิดเป็นรู้" ชาวเมืองส่วนใหญ่ยังคงอนุรักษ์ในสิ่งเดิมๆ ความโบราณ ความเก่าแก่ประเพณีโบราณ เวลาหน้าเทศกาลงานบุญผู้คนก็ร่วมใจกันแต่ตัวที่เรียกกันว่า **"ชุดไทยใหญ่"** อย่างสวยงาม ผมเห็นแล้วรู้สึกภูมิใจในเครื่องแต่งกายสตรีไทยสมัยโบราณจริงๆ เพราะในวันที่เดินทางไปเป็นวันมหามงคลของชาวไทย 9 มิถุนายน ส่วนจิตใจของผู้คนใจเย็นสุขุม น่ารักเป็นกันเองถามนิดเดียวอธิบายมาเป็นร้อยอย่างไมตรี จึงไม่แปลกใจในความประพฤติปฏิบัติที่โอบอ้อมอารีเพราะชาวเมืองแต่ละคนมีเวลาให้กันและกันมากมาย จากการใช้ชีวิตแบบ Slow life นั่นเอง

กล่าวถึงการประกอบกิจการ ต่างก็เข้าใจกันดีว่าผู้ประกอบการต้องลงทุนและต้องการลูกค้าจำนวนมากเพื่อมาตอบสนองธุรกิจเพื่อให้ได้มาซึ่งกำไร แต่ด้วยความเป็นเมืองที่ห่างไกลจากความเจริญนั้นกลับเป็นเสน่ห์ ทำให้ชาวแม่ฮ่องสอนสามารถรักษาสิ่งต่างๆ เอาไว้เป็นมรดกให้คนรุ่นหลังได้ โดยส่วนตัวแล้วคิดว่าแทบไม่มีเมืองไหนๆ ในประเทศไทยที่ยังคงอนุรักษ์ความเป็นวัฒนธรรมของชาติพันธุ์และล้านนาไว้อย่างกลมกลืนด้วยความอดทน ดังนั้นภาครัฐต้องเขามามีบทบาทในการใช้งบประมาณเพื่อการสื่อสาร

วัฒนธรรมเหล่านี้ให้ชาวโลกทั่วไปได้ล่วงรู้ เพื่อให้วิถีของชาวแม่ฮ่องสอนนั้นยังคงมีเม็ดเงินไหลเข้ามาหล่อเลี้ยงขนบธรรมเนียมประเพณีเอาไว้ แล้วให้ความรู้ด้านดิจิตอลแก่ผู้ประกอบการสามาถรถช่วยเหลือตัวเองได้มากขึ้น เพราะในความจริง Information Digital Super highway นั้นเป็นข้อได้เปรียบสำหรับเมืองนี้ ด้วยความที่มีคนน้อย สถานประกอบการมีน้อย อินเตอร์เนตจึงวิ่งด้วยความเร็วสูง ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงข้อมูลของแม่ฮ่องสอนได้รวดเร็ว ควรจะมีการจัดอบรมให้ผู้ประกอบการใช้และสร้างเครื่องมือสื่อสาร เช่น Corporate Website หรือ Social Media ได้ด้วยตนเองจะเป็นการเปิดโอกาสทางการตลาดที่ต้นทุนต่ำมากๆ ในขณะเดียวกันคนแม่ฮ่องสอนสามารถ บริหารเสน่ห์ของตนเองได้ เช่น ใช้ Campaign ลดราคาชวนมาท่องเที่ยวในป่าหน้าฝนในช่วง Green Season แล้วกรมพัฒนาธุรกิจการค้าก็ดูแลอย่าให้แอบตัดราคากัน อย่าให้ขายสินค้าที่เหมือนๆกัน หรือหารูปแบบธุรกิจใหม่ๆ หานวัตกรรมใหม่ๆในค้าขายและการบริการมาตอบสนองลูกค้า ถ้าคนในแม่ฮ่องสอนรู้จักพอและเชื่อมั่นในความพอเพียงเหมือนกับเป็น **“ภูฏานแห่งไทยแลนด์”** แล้วมนต์เสน่ห์จะดึงดูดผู้คนมาเอง

****